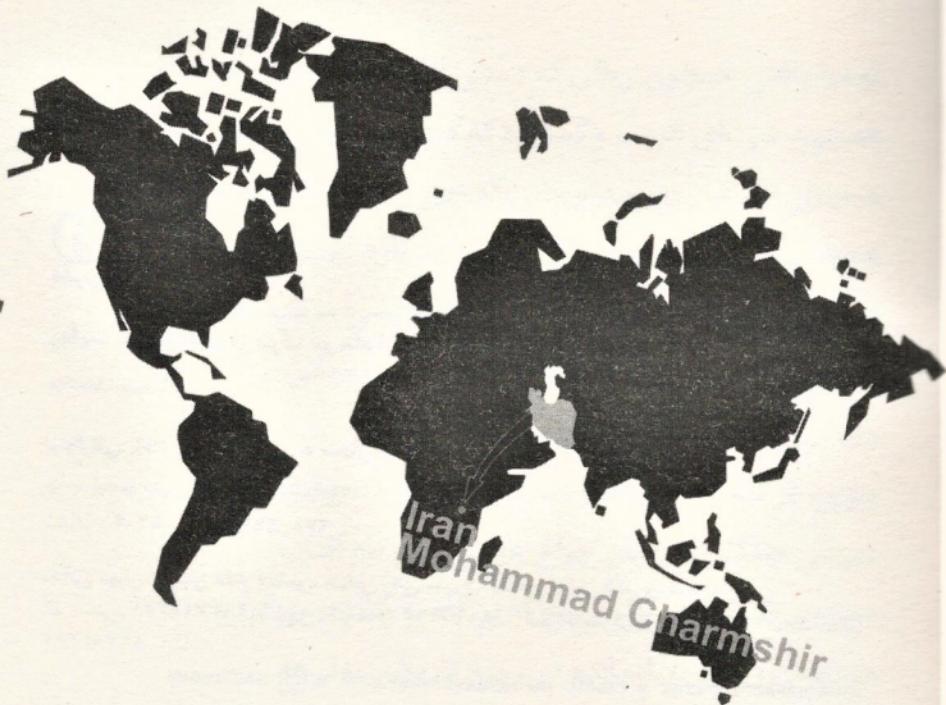

ایران / محمد چرمشیر
روایت عاشقانه‌ای از مرگ
در ماهاردی بهشت

پیش‌گفتار

تو مرا یافتی همچون ریگی که دستی از ساحل برمی‌گیرد
همچون شی‌ای غریب و گمشده که کسی کاربردش را نمی‌داند
همچون جلبک روی شدس‌یابی که جزر و مد به خشکی می‌رساند
همچون مهی پشت پنجره که می‌خواهد وارد آشیانه شود
همچون آشتفتگی یک اتاق مهمانخانه که کسی مرتب نکرده
روزی پس از مستی در زباله‌های چرب یک مهمانی
مسافری بدون بلیط که روی پله قطار نشسته
جویی در کشتزارشان که دهنشینان بد ذات منحرف کرده‌اند
حیوانی جنگلی که میان چراغ خودروها به دام افتاده
همچون شبگردی رنگ‌پریده که بی‌گاه به خانه برمی‌گردد
همچون رویایی به یادمانده در سایهٔ تاریک زندان‌ها
همچون هراس پرنده‌ای که در خانه سرگردان شده
همچون انگشت عاشقی که جای کبود انگشت رسوایش کرده
اتومبیلی که در میان یک زمین خاکی رها شده